Kőszeg, 1906. szeptember hó 30-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Előfizetési pénzek és reklamációk Feigl Gyula kiadó címére küldendők.

XXVI. évfolyam. | Felelős szerkesztő: JAMBRITS LAJOS. | 39. szám.

Előfizetési felhivás.

A Kőszeg és Vidéke, az egyetlen magyar lap Kőszegen és vidékén.

A Kőszeg és Vidéke nemcsak a házakba, hanem a szivekbe akar hatolni, hogy magyar nyelven magyar érzelmeket keltsen, tápláljon és terjesszen!

Ebben a működésünkben azonban nem tévesztjük szem elől a tapintatosságot: nem ócsárlással, nem kényszerrel, hanem szelid eszközökkel, az érzelem magyarositásával reméljük legjobban szolgálhatni a magyar nemzeti kulturát.

A magyarositás kedvéért áldozatot hozunk: hozzon hát ezért az olvasóközönség is némi áldozatot a lap támogatásával.

Egy uj évnegyed veszi most kezdetét; legalkalmasabb hát most az előfizetők sorába lépni azoknak, akik eddig lapunkat nemzeti missziójában nem támogatták.

Tisztelettel felkérjük hátralékos előfizetőinket, hogy az előfizetési összegeket lapunk kiadóhivatalának beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. A Kőszeg és Vidéke heti lap, megjelenik minden vasárnap. Előfizetési dija egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 k., egyes szám ára 20 fillér. Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetés megegyezés szerint dijaztatik.

A közönség szives pártfogását kéri

a Kőszeg és Vidéke szerkesztősége.

A házi ipar.

Hazánk különböző részeiben a munkásviszonyok ugyan nagyon elütők egymástól, mindannak dacára csaknem általánosan hangozik az a panasz, hogy nincsen elég munkás, valamint hogy a munkabér magas. Felületesen birálkodva, ebből azt kellene következtetnünk, hogy a mezőgazdasági munkásaink kereseti viszonyai kitünőek. Sajnos, rácáfol erre munkásaink tetemes részének országszerte tapasztalható elégedetlensége, mely őket az izgatók beszédeire annyira fogékonnyá teszi, hogy ellenszegülés és tulos követelésekre ragadtatják magukat.

Hogy a mezőgazdasági munkásaink elégületlensége a mai mérvre fokozódott annak oka az is, hogy bár emelkedett is némileg a napszám és aratóbér, de ennek arányában fokozódtak a munkáscsalád kiadásai is, mely körülmény mellett figyelembe veendő még az, hogy mezőgazdálkodásunk belterjesebbé válása dacára a munkakinálat nem oly arányban növekedett, hogy az egyre szaporodó munkásoknak elegendő elfoglaltságot s ezzel keresetet tudna biztositani.

Rendezett viszonyok között minden munkásnak legalább annyit kell kereshetnie, hogy abból önmagát és családját feutarthassa, s hogy ezenfelül még öregsége napjaira is legalább annyit megtakaritasson, hogy koldulni ne legyen kénytelen. Ahol még ennyit sem kereshet meg, ott előtérbe nyomol a kivándorlási hajlam, vagy ha erre akár családi viszonyai, akár pedig költséghiány végett képtelen, az elkeseredés és elégületlenség. Már pedig azt jól tudjuk mindannyian, hogy ezen mozgalmakat tulajdonképen és hathatósan csökkenteni csak akkor lesz lehetséges, hogyha sikerülni fog céltudatos, helyes gazdasági politikával olyan kereseti viszonyokat teremteni hazánkban, amelyek lehetővé teszik, hogy népünk kifejthesse teljes munkaerejét s az év minden szakában megtalálja megélhetésének. vagyonosodásának föltételeit, a keresetet nyujtó foglalkozást.

A mezőgazdasági munkás, a legkedvezőbb körülményeket véve, s nem számitva a 70 vasár- és ünnepnapot, évenként 75—80 napot teljesen munka, kereset uélkül kénytelen eltölteni.

A statisztikai adatok szerint Magyarország mezőgazdasági munkásainak száma két millió, ez 75-tel szorozva 150 millió munkanap, melyet munkásaink, önhibájukon kivül, tétlenül, kereset nélkül vesztegetnek el.

Egy napszámos évi keresete 340—350 korona. Ezen keresetből egy munkáscsalád szük beosztással, amig a családban betegségi esetek nincsenek vagy más kalamitás nem éri, megélhet ugyan szegényesen, de öregségére mitsem takarithat meg.

El kell ismernünk, hogy mezőgazdasági munkásainknak a helyzete igen nehéz és hogy tömörülésük érdekeik védelme szempontjából emberi jogaik közé tartozik. Ezt megakadályozni ma már nem is lehet, miután azonban ők még szövetkezve sem képesek munkakinálatot teremteni, az ő szövetkezésüknek egyedüli célja a munkaadókat magasabb bér fizetésére kényszeriteni. Sajnos azonban, hogy mezőgazdasági üzemünk a magas munkabéreket nem birja el, mely körülmény mulhatlanul szükségessé teszi, hogy a birtokososztály módokról és eszközlésekről goudoskodjék, amelyek révén a munkások tisztességes megélhetése biztositassék anélkül, hogy a munkabérek elviselhetleu magasságra emelkedjenek. Mulhatlanul szükséges tehát, hogy a népnek télen-nyáron alkalom kináltassék kenyerének megkereshetésére.

Igen sürgős feladat tehát mellékkeresetről gondoskodni mezőgazdasági munkás népünk szá-

Tárca.

Ködös éjszakák.

Irta: Salgó.

I.

Kaszás András, hogy bezárult mögötte a nagykapu, a mely mögött immár huszonöt éve ette a keserves rabkosztot, és ő ott állott a kapu előtt, csak bámult bele a világba, amely ott zsibongott, forrongott körülötte.

Hányszor álmodta meg ezt a pillanatot, azt csak az Ur tudja, ki még azok felett is őrködik, akiknek durva, kérges, vagy finom ápolt kezéhez a vér tapad. Oh! Hányszor álmodott a szabadulásról, mikor ott hempergett a kemény tapadon és két karján s csuklóján azok a mázsányi vasgolyóbisok csüngtek . . .

És most, ahogy itt áll és látja maga körül a zsibongást, az életet, meg se tudja érteni, fel se tudja fogni, hogy ő szabad, hogy nyitva előtte az ut, mehet már, amerre a szive vonza, amerre a madár repül! . . .

Hogy számlálta az esztendőket, hónapokat. Mikor már a hetekre került a sor nem számolt. Szinte meglepte, mikor az igazgató elé hivták s megmondták, hogy szabad, hogy mehet amerre tetszik, kezdhet uj életet, levaszkelheti a régit, a bünöst . . .

S felvehette megint a régi kopott gunyát, melyben idehozták — huszonöt év előtt.

Hányszor változtak azóta társai! Jöttek-mentek. Kinek letelt a rabsága, megszabadult, kiért eljött a hozzátartozói, az is megszabadult. Jöttek rongyos tépett alakok, akiket az éhség, a nyomor tett bünössé, vétkezővé. Jöttek urak, finom urak, kiknek kevés volt, amit az Ur adott, kevés, amit tisztességgel, becsülettel kerestek. Jöttek-mentek . . .

Kaszás András csak vezekelt változatlanul.

S most azt mondják, leszenvedte a büut, a vért, a mi kezeihez tapadt.

Még pénzt is adtak neki, ott szorongatta kérges durva tenyerében; becsülettel, munkával szerezte.

Talán az első pénz amit igy szerzett. Mint kis gyerek, amint őrizte a libákat, az alföldi rónákon, a szőke Tisza partján, már jobban izlett neki az a fekete kenyér, amit a szegény legények adtak neki, mikor megmondta, hogy merre mentek a zsandárok.

Még öklömnyi gyerek volt, mikor hirt vitt, hol ennek, hol annak a betyár bandának, hogy az uraság nincs otthon, vagy hogy a Lőwi bérlőék ma kapták meg a buza árát.

Hogy kissé felcseperedett, addig rimánkodott, addig kunyorált, mig bevették a szegénylegények maguk közé.

No, de nem is binták meg! Még siheder korban sem volt, mikor egy éjjeli munka alkalmával ugy beledurrantott egy akadékoskodó vásárról jövő csizmadiába, hogy anuak még arra se volt ideje, hogy karabélyát felemelje. Biz az átmasirozott a másik világba!

Ez volt az első, de a többi? Tán ő maga sem emlékezett mindahányra, hogy ma már nem emlékszik, az bizonyos.

Aztán egy napon kézre kerültek valamennyien. Kis hijja, hogy hollók nem károgtak a feje felett.

Nem mondták ki a fejére a halált, csak örökös rabságra itélték. Jól, példásan viselte magát, hát igy most, huszonöt év mulva, szabadon eresztették.

Amint leste, várta a szabadulást, akár a kemény padon feküdt, akár fonta a széket, ami a munkája volt, gondolata, lelke ott járt az Alföldön. Hej! Ha ő még egyszer visszakerülhetne oda a délibábos rónaságra, a szőkefodru Tisza mellé, kezében karabély, alatta mokányesikó . . . Hej, ha még egyszer ott kezdhetné el, ahol félbehagyta!

. . . S ahogy most áll, idegenül, tehetetlenül a forrongó tömegben s megindul, lassan, tétován, azt se tudja, mit kezdjen, mihez fogjon?

Megy, megy, előre. Feje beleszédül a nagy sürgésbe, ami körülötte van. Bámulja, nézi azt az ismeretlen világot, mely itt környékezi Hogy megváltozott minden, kérdezni szeretné, merre menjen ki ebből a nagy városból? Merre menjen, hogy kiérjen a nagy, végtelen rónára? Csak megy, megy ösztönszerüleg. Pillantása egy nagy üvegkirakatba téved, egy őszhaju, roskadozó, öreg ember néz vissza rá kopott gunyában.

Ez ő volna? Lehetetlen! Fekete fürtök csapdosták homlokát, mikor idehozták. most kőcszinü, szürke haj lóg a szemébe, erős délceg termete volt, most roskadozó hajlott derék, ő lenne ez mégis?

S alig járt egy kicsit, már el is fáradt. Hja. Huszonöt évi nehéz rabság.

Csak a levegőt, a szabad levegőt szivja magába tele tüdővel; poros fertőzött lég, de mégis szalad visszavissza a pusztába, letörli a huszonöt évet, a szürke szint. Elfeledi a tengernyi szenvedést, csak a régi, a szabad időket látja. Ki, ki innen a városból! . . .

S a szegedi jámbor civisek csak nézik mosolyogva azt a törődött vén embert, aki dülöngő léptekkel iparkodik végig a poros uton, s magában motyog valamit.

II.

Amint ott megy a széles országuton, vándor jön vele szemben.

— Adj Isten! — köszönti, — merre van a „Likacs" csárda? — A vándor értelmetlenül ránéz, aztán felhuzza a vállát.

— Likacs csárda? — gondolja — sohse hallottam

mára. Kormányunknak ez irányu törekvése közismert dolog, egyes társadalmi tényezők és valamint néhány lelkes magánember is elismerést érdemlőleg fáradozuak ezen a téren, de birtokosainknak is jól felfogott önérdekből teljes számmal a szép célt elérni törekvő táborába kell lépniök, tehetik ezt annál inkább, minthogy a termelési tényezők legnagyobb részének éppen ők vannak a birtokában.

Helyes irányu szervezés és vezetés esetén mezőgazdasági munkásaink mindenütt megtalálhatják azon házi ipari foglalkozást, mely számottevő részüknek téli időben keresetet biztositana.

Régi időkben szokásban volt a magyar nép körében, hogy a mezei munka szünete alatt, különösen a téli hónapokban házi foglalatossággal töltötte az egész háznép idejét. Még nem is olyan régen házi szorgalomból telt ki a családnak minden ruhája, valamint a gazdaságban használt eszközök, kosarak és a szükséges faragó munkák. Erős mesterük volt a szükség.

Az utóbbi évtizedekben azonban nagyot változott a világ; a gyárak nagy tömegben és olcsón állitják elő a mindennapi élet legszükségesebb portékáit; az olcsó szállitási eszközökön, vasutakon gyorsan hordatnak szét azok az ország minden részébe.

A gyári ipar, a kereskedelem versenyre kelt a házi szorgalommal s a gazdanép üzleti szellem hiánya folytán elcsüggedt és lassan mindeni ipari foglalkozással felhagyott a nélkül, hogy azt az időt, melyet előbb a házi ipar töltött be, másnemű produktiv munkára forditotta volna. Igy mentek tönkre azután oly házi ipari foglalkozási ágak is, melyek a gépek versenye mellett is fennmaradhattak volna, sőt azokból szép jövedelmet is lehetett volna teremteni.

Nézzük tehát mely házi ipari munkák alkalmasak arra, hogy a földmivelő munkásnép abból jövedelmet lásson téli időben, a külső mezőgazdasági munkák szünetelése alatt.

Ilyenek a fafaragás, vesszőfonás, — sás gyékényfonás, — gyékény és nád szövés — szalmafonás, — seprü- és kefekötés — kender, lennek félgyártmánnyá való feldolgozása, végül a kerti termékek, zöldség és gyümölcsfélék csomagolása, aszalása, konzerválása, gyümölcs-izek, gyümölcs-sajtok, tarhonya stb. közfogyasztás tárgyát képező élelmi cikkek készitése.

Ezen munkák üzéséhez csekély technikai ismeret szükséges s a munkások kézi ügyességüknél fogva gyorsan elsajátitják.

Nyers anyag bőven áll rendelkezésre, mezőgazdasági terményeink szinte kinálkoznak feldolgozásra s minthogy ez itthon nem igen történt meg, a nyers anyag vagy kivándorol s mint kész áru drága pénzen kerül vissza, vagy pedig itthon mint értéknélküli anyag elpocsékolódik.

A fent emlitett gazdasági háziipari ágakkal való foglalkozás azonban jövedelmezővé csak ugy tehető, ha a mezőgazdasági munkások oly időben foglalkoznak ezzel, amikor a külső munka szünetel. Egész éven át ezen foglalkozást, mesterségként iparszerüleg üzni nem fizeti ki magát, minthogy a nyári magas gazdasági munkabérek mellett ilyen csekély értékü tárgynak előállitása haszonnal nem járhat.

Minálunk a mezőgazdaság képezi a nemzeti jövedelem legfőbb forrását és ezért a mi munkásnépünket attól nem szabad, de nem is kivánatos elvonni. Azonban alkalmat kell nyujtani a földmivelő népnek arra, hogy a fejlődő életigényekhez képest kifejthesse teljes munkaerejét, illetve, hogy a mezei munka végeztével fennmaradó időben is dolgozhasson, kereshessen.

Gazdasági szempontból megbecsülhetetlen haszonnal járna, ha a földmivelő nép a rendelkezésére álló s kénytelenül elhevert szabad idejét munkával értékesithetné. Ekként megismerhetné a szorgalom és munka áldásait, sőt ezek által némi takarékos eljárás mellett egy kis tőkét is szerezhetne, nagy fontossággal birna ez társadalmi és erkölcsi életének fejlesztésére.

Október 4-én nem lesz városi közgyülés, helyette október 11-én.

Hirek.

— **A király nevenapja.** A király nevenapja alkalmából október hó 4-én a Jézus szive templomban délelőtt 9 órakor ünnepélyes isteni tisztelet lesz, melyen a város es hatóságok vezetői is részt vesznek. Az iskolákban e napon szünetel az előadás.

— **Herceg Eszterhazy Miklósné elutazása.** A napokban Eszterházy Miklós hercegné az eszterházi állomásra hajtatott s az állomástól nem messze a lovak valamitől megvadultak s a feldülés veszélye fenyegette a hercegasszonyt. A kocsis azonban a nagy veszélyben sem vesztette el hidegvérüségét, mert a megvadult lovakat megfékezve az állomási épület irányába hajtotta őket, hol a lovak kénytelenek voltak megállani. A hirtelen megállás következtében a kocsis lebukott a bakról és sulyos sérüléseket szenvedett. A hercegasszonynak semmi baja sem történt.

— **A katonai alreál ünnepe.** Az a fényes ünnepély, melyet a kőszegi katonai alrealiskola parancsnoksága rendez az intézet ötven éves fennállása emlékére, méltó lesz az intézet ötven éves történetéhez. Jerzabek Nándor őrnagy az intézet parancsnoka, az ötven év történetét egy ez ünnepélyes alkalomra irt csinos füzetben ismerteti. A gyönyörü épület alapkövét 1853 okt. 15-én tették le, Az első iskolai év 1856. szept. 15-vel vette kezdetét. 1856—1866-ig felsőbb katonai nevelő intézet volt, mikor is a végzett növendékek innen egyenesen a bécsujhelyi katonai akadémiába kerültek. 1866-ban ideiglenes kórházul szolgált a hadjáratban megsebesült katonák részére, 1857 aug. 11-én Ferencz József apostoli királyunk látogatta meg az intézetet. 1866—1874-ig *ujból* felsőbb katonai nevelő intézetül szolgált. 1875-től katonai alreál. 1893-ban a nagy katonai hadgyakorlat idején királyunk Vilmos német császárt látta vendégül az intézetben Az ötven év alatt kétezer növendék került ki az intézetből, kik bizonyára szép számmal jelennek meg az ünnepélyen, egykori tanáraikkal egyetemben. Az ünnepély sorrendje a következő: 4-én délelőtt 9 órakor hálaadó istentisztelet, tábori misével; 10 órakor a növendékek disztelvonulása; utána a vendégek megtekintik a szép épületet; délben bankett az egykori tanárok és növendékek részvételével; délután 4 órakor kezdetét veszi a növendékek kerti ünnepélye: 6 órakor zene- és szavalati előadások az étteremben. Az ünnepélyt 8 órakor pompás tüzijáték zárja be. Kedvezőtlen idő esetén az isteni tisztelet az intézeti kápolnában tartatik meg, a kerti ünnepély pedig egészen elmarad.

— **Szabadságon.** *Sinkovich* Elek a kőszegi járás tb. főszolgabirójának a vármegye alispánja okt. hó 1-től négyheti szabadságidőt engedélyezett.

— **Bucsujárás Kismartonba.** Kőszegről bucsuzarándoklat indult el *Huszár* Mihály káplán vezetésével csütörtökön reggel Kismartonba, honnan ma délután fognak visszatérni.

— **Az önkéntesek tiszti vizsgájának eredménye.** Mult számunkban téves értesülésből kifolyólag adtunk hirt a kőszegi vadászönkéntesek tiszti vizsgájának eredményéről. A vizsgát ugyanis mindannyian jó eredménnyel tették le s igy mind megkapták a hosszu kardot és pedig *fővadászok* illetve hadapród jelöltek lettek: Czikker Ferenc, Vásárhelyi Károly, Koczor Elek, Nagy Iván, Spon József, Noszlopi Gusztáv, Halasz Géza, Schlamadinger István, Törzs Artur, Somogyi Benjamin és Szurovy Ferenc.

— **A rendőrség és a közegészségügy államositása.** A rendezett tanácsu városok rendőrkapitányai mozgalmat inditottak annak idején, államositásuk érdekében. Ugy látszik, hogy a mozgalom eredménnyel fog járni, mert a napokban érkezett Kőszeg városhoz is, a belügyminiszter leirata, melyben a rendőrség létszámáról és illetményéről sürgős kimutatást kér. A községi orvosokról is kimutatást kér a belügyminiszter, kiknek javadalmazása a közegészségügy államositásával szinén jelentékenyen javulni fog. A rendőrség és közegészségügy államositásával a városok tetemes anyagi tehertől fognak megszabadulni.

— **Korai tél.** Szerdán reggel télre ébredt Kőszeg városa. Vastag hóréteg boritotta a házakat. A környékbeli hegyeket hó takarta be. Olmódon arasznyi magas hó esett.

— **Villamvilagitas.** A mult hét folyamán a Ganz-féle villamossági részvénytársaság Király-utcza 674. sz. alatti irodájában a villamvilágitás bevezetését a következő házakba jelentették be: Frankenberger Károly, Losonczy Lehel, Szlavik József őrnagy, Stettner Henrietta, Eitner Jánosné, Stettner Ottó, Frankl Bernát, Szemző Sándor dr, a benczés rendházba, Szikláné házába és az uj takarékpénztárba. A héten máris megrendelt házi berendezések szerelését is megkezdik, azért kivánatos, hogy a világitás bevezetését minél előbb bejelentsék, hogy a szerelési munkálatok egyidejüleg megtörténhessenek.

— **Üzlet-átvetel.** *Perkovits* János a „Mulató“ vendéglőse a belvárosi Stubenvoll-féle mészáros üzletet, melynek tulajdonosa volt, ez év október elsejével *Pontyos* Gyula mészáros mesternek adja át.

— **A főgymnázium telke.** A főgymnázium telkének megvétele ügyében a város és herceg *Eszterházy* Miklós között a szerződés megköttetett. A herceg kőszegi nagy kertjéből 5000 négyszögölnyi területet engedett át a gymnázium telkének 10 ezer koronáért. A szerződés megkötése végett a herceg ügyésze *Szabó* László dr. ügyvéd, *Korátz* Géza hercegi tisztartó voltak jelen a polgármesternél.

— **A járasbirósági épület.** Mint megirtuk a kincstár vette tervbe a járasbirósági épület felépitését. Kőszeg várostól csak telket kért ingyen, vagy mérsékelt árban. A városi tanács az épület helyéül a városmajorból jelolt ki telket, melynek négyszögölét 10 koronáért adja a kincstárnak.

— **Szüreti mulatság,** melyet a kőszegi ipartestület és a fiatalság október hó 7-én rendez, igen sikerültnek igérkezik. A jelmezes ruhákat a fiatalság már beszerezte s igy a felvonulás bizonyára szép képet fog nyujtani. A részletekről a falragaszok nyujtanak kellő tájékozást.

— **A villamos vezeték részbeni átalakitását** határozta el pénteki ülésében a városi tanács a rendőrkapitány javaslatára, ki aziránt tett előterjesztést, hogy az Intézet-utca, Iskola-utca, Chernel-utca és Gyöngyös-utcában a már felállitott faoszlopok eltávolittassanak, a tervezett, de még fel nem állitott faoszlopok elhelyezése mellőztessék s e helyett ahol csak lehet a házak falán vagy a háztetőkre alkalmazandó vastartókon vezettessék. Bejelentette, hogy a magántulajdonosok, kiknél eljárt, az uj vezeték ellen kifogást nem tesznek s igy ezen

---

hirét, pedig már vagy tiz éve taposom ezt az országutat. És szépen tovább bandukol.

Kaszás meg csak néz fürkészve jobbra-balra.

— Pedig itt kell lenni, — mondogatja, — jól emlékszem, itt kell lenni. Még azt is tudom, hogy az öreg Dorágié volt. A lányát meg Treszkának hivták. De szép bogárszeme, darázs dereka volt!

Hej, bizony Kaszás sokszor kereste éjszemeiben a mennyországot!

Es most nem találja a csárdát. De mennyire is megváltozott minden!

Milyen szép sima az országut és a csárda csak nincs sehol.

Hát akkor most vajon hol jönnek össze a szegénylegények?!...

Amint megy, megy előre elfelejti hogy enni is kellene, de még a fáradságot sem érzi.

Hej, csak a „Likacs“ csárda nincs sehol!

Valamit észrevesz a távolban. Egy kémény füstölög, arrafelé tart.

Egy kis csárda felé. De uj lehet, mert ő nem emlékszik rá, nem ismeri. Aztán az van kiirva rá, hogy „Vendéglogadó“ ... Nem, nem, ez nem a régi, az igazi.

A cégérről alácsüngő forgácsot lobálja ide-oda a szél.

Kaszás bemegy leül egy hosszu asztalhoz, inni kér. Hej, de rég ivott bort és aztán annyit, a mennyi kell, a mennyi jól esik.

De milyen furcsa, hogy lány, asszonyféle nincs is, csak egy ember, az előtt is kék kötény van.

Furcsa biz ez, furcsa!...

Amint eléje állitja a csapos a bort, megkérdi:

— Hát aztán mi ujság errefelé?

A csapos örül, hogy beszélhet:

— Hát bizony bátyó, nagy ujság van. Kapunk mi is vasutat. De már az inzsellérek is jártak erre.

Nem érti Kaszás mit mond az ember. Vasut? Sohasem hallott még arról. De, hogy mérnek az inzsellérek? Azt már ismerte.

Már akkor is mértek itt is, ott is. Es az ilyen méretek után rendesen, hol egy sürü erdő fáit irtották ki, hol egy nádast pusztitottak el, pedig ezek voltak a szegénylegények igazi tanyái.

Bejön a korcsmáros is. Törödött vén ember. Szájában hosszuszáru pipa. Hol egyet köhécsel, hol egyet szippant.

Megszólitja az öreget is:

— Mi ujság erre, öreg ur?

Az meg csak szivja a pipáját:

— Semmi, semmi ... öregszünk, öregszünk ...

— Régóta lakik ezen a vidéken az öreg ur?

— Régen bizony, régen — feleli.

— Hát mondja csak, öreg ur, emlékszik-e Dobos Ferire? Mi lett belőle?

Dobos régi cimborája volt, annak sikerült megugrani a zsandárok kezei közül.

Az öreg elgondolkozik. Nagyokat szippant a pipából és bámul merően maga elé.

— Emlékszem, emlékszem

— Hát mi lett vele?

— Meglötték husz év előtt még azt a pandurok.

Meglötték husz év előtt! Pedig azt hitte, megtalálja, megint cimborák lesznek, megint együtt járnak.

Valami furja az oldalát, tudni akarja, mit tartanak felőle:

— Hát a Kaszás Andrásra emlékszik-e?

Az öreg megint elgondolkozik, nagyot szippant, aztán bolint a fejével:

— Emlékszem, emlékszem. Bezárták a szegedi nagy börtönbe. De régen volt az, nagyon régen. Azt mondják, már el is pusztult ...

Egy párat szippantott a szortyogós pipából, aztán hozzátette, mintegy magában beszélve:

— Nem kár érte, gonosz ember volt, gonosz ...

— Gonosz? — kiált fel szinte vadul Kaszás.

— Gonosz, bizony, gonosz, — bólingat ősz fejével az öreg, — vagy hat embert pusztitott el szivtelenül. De meg is lakolt, megérdemelte, nem kár érte ...

Kaszás meg csak bámult maga elé!...

— Nem kár érte, nem kár, — motyogta.

Aztán fizetett.

Hát már nincsenek szegénylegények? — kérdezte elmenőben.

— Bizony nincsenek, — felelte a csapos — csak egy, kettő, az is kapcabetyár ...

Kaszás kitelé botorkált:

— Nincsenek, — motyogta magában, csak egy, kettő, az is kapcabetyár ... Hát akkor ő most mihez kezdjen, mit csináljon?!

Pár pillanatig tanácstalanul bámult maga elé, aztán megindult vissza, amerről jött, támolygó léptekkel.

III.

A szegedi börtön igazgatója ugyancsak bámult, mikor Kaszás András még az nap ujra megjelent előtte és arra kérte, hogy már csak hadd maradjon itt, ameddig még él, ugyse tart már soká ...

szük utcákban az akadálytalan közlekedés biztositására és a város szépészete szempontjából a legnagyobb figyelmet tanusitva, a tervezett vezetékváltozást mi sem gátolja. A városi tanács megbizta a Ganz cég helybeli üzletvezetőségét, hogy a javaslat értelmében teljesitse a vezetékváltoztatásokat.

— **Szolgabiróhivatal bérlete.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága jóváhagyta a szolgabirói hivatalnak a tábornoki házban történt elhelyezése ügyében kötött bérleti szerződést, mely szerint a hivatalos helyiségek után a bér 800 korona, a börtön helyiségek után pedig 300 korona.

— **Olcsó libahus.** A hus jó, még ha drága is. Hát még a libahus, hozzá még ha olyan olcsón juthat a birtokába valaki, mint a szerdai hetivásáron amaz ismeretlen vevő, ki egy paraszt szekérről leemelt egy pár libát azzal, hogy nagypénzét tölváltatja a boltban s azután rögvest fizeti a jarandóságot. A jó parasztasszony megnyugodott a gyors vásárban s libástul távozni hagyta vevőjét, ki azonban a nagy tolongást kihasználva tovább állt. Az eladó asszony hiába várta nagypénzes vevőjét, az vissza nem jött, de egy czifra jóétvágyat mégis kivánt a nagypénzes libahushoz.

— **A helypénz bérlete.** A város áprilisi közgyülésében a helypénzszedés jogát bérbe adta *Koczor* Károlynak, háromezer korona évi bér mellett. A közgyülési határozatot azonban megfelebbezték azon a cimen, hogy a bér kevés. Vasvármegye törvényhatósága legutóbb tartott közgyülésében ugy határozott, hogy a helypénz bérbeadására vonatkozó városi határozatot megsemmisitette, mert az árverés módozatait és kikiáltási árt nem a képviselőtestület állapitotta meg,

— **A villamos lámpák szaporitása.** Még nincs is meg a villamvilágitás s már is annak szaporitásának a szüksége mutatkozik. *Kőszegi* József rendőrkapitány hat olyan helyen javasolja a szaporitást, hol szerinte a nélkülözhetetlen lámpahiány már most megállapitható. E helyek a következők: A Király-utca sarkán (a királyvölgybe vezető utca) egy, a Pallisch-utcában, hol csak 3 lámpa van, kettővel szaporitandó, és a Pallisch-utca sarkán (a belvárosból való kijárásnál) egy, az Iskola-utcában, hol csak 3 lámpa terveztetett még egy s végül még a két templom közötti a Chernel és Ege-utcákat összekötő gyalogjárón. A tanács ugyan elismerte e szaporitás szükségességét, de még nem határozott benne, hanem elhalasztotta azt arra az időre, mire a világitás üzembe hozatni fog, amikor valószinüleg még más helyeken is fog hiány mutatkozni.

— **A honvédség élelmiszer szükséglete.** A székesfehérvári honvéd kerületi parancsnokság a Sopron, Kőszeg, Nagykanizsa, Körmend, Pápa Zalaegerszeg és Keszthelyen tartózkodó honvédgyalogság és lovasság élelmiszer szükségletére nyilvános tárgyalást hirdet. A zab és kenyér szükségletet fogják ilyen módon beszerezni. A nyilvános tárgyalásokat az előirt szabályok mellett október hó 17-én Zalaegerszegen, 23-án Sopronban és Nagykanizsán, 26-án Keszthelyen és 30-án Pápán fogják megtartani. Részletes fölvilágositással a honvédállomás parancsnokságok is szolgálnak.

— **Munkásház a téglakemenczéhez.** A város képviselő testülete az ujonnan épült téglakemenczéhez egy munkás lakás fölépitését határozta el. A városi tanács az épitendő házra árlejtési hirdetményt bocsátott ki, melyre Zerthofer Mihály és Laasz József épitési vállalkozók adtak be ajánlatot. A tanács pénteki ülésében az épitkezéssel Zerthofer Mihályt bizta meg, kinek ajánlata a legkedvezőbb volt.

— **A föltartóztatott utazók.** *Brehm* Rozina és *Halper* Anna kőszegi hajadonok megunták már Kőszeget, azért szebb hazába vágytak, de mégsem Amerikába, és a nagymartoni határrendőrség az állomáson mégis letartóztatta őket, mint gyanus utasokat, kik Amerikába akarnak kivitorlázni, pedig csak Bécsben akarták föltalálni mindama élvezeteket, amit mások talán csak Amerikában találhatnak meg. A határrendőrség táviratban kérte a kőszegi rendőrhatóságot, hogy a leányok szüleit hallgassa meg aziránt, ha csakugyan Bécsbe akarnak-e menni szolgálatba. A kőszegi rendőrség megnyugtatta a határrendőrséget s igy egy napi késéssel folytathatták utjukat az osztrák fővárosba.

— **Kérelem.** A kőszegi ipartestület 1906. évi október 7-én szüreti mulatságot rendez, melynek tiszta jövedelmét az anyagi segélyre szorult iparosok segélyezésére forditja. Tekintve a jótékony czélt, felkérem a n. é. közönséget az ipartestület nevében, hogy a szüreti mulatságra szóló, almát, körtét ajándékozni s azt Perkovits János „Mulató“ vendéglős urnak átadni szíveskedjenek.

Kovács József,
ipt. elnök.

— **A községi választók névjegyzéke.** Közeleg a képviselő testületi tagválasztás. A községi választók névjegyzékét a bizottság összeállitotta. A névjegyzék a városházán közszemlére ki van téve, mely ellen október 3-ig észrevételek adhatók be.

— **Uj községnevek.** Vasvármegye törvényhatósága a vármegye községei és egyéb lakott helyei neveinek megállapitása tárgyában a m. kir. belügyminiszterhez javaslatot terjeszt föl, mely szerint a kőszegi járásban a következő változások lesznek: Alsó-Szénégető helyett Alsószénégető, Doroszló helyett Kőszegdoroszló, Füsthegy-Sirokány helyett Sirokány, Hámor és Tó helyett Hámortó, Kis-Csömöte helyett Kiscsömöte, Kis-Pöse helyett Kispöse, Langek-Üveghuta helyett Hosszuszeghuta, Nagy-Csömöte helyett Nagycsömöte, Nagy-Paty és Kis-Paty helyett Kozárpaty, Nagy-Pöse helyett Nagypöse, Nemes-Csó helyett Nemescsó, Podgoria helyett Irottkőalja, Polanicz helyett Felsőpolány, Pörgölin helyett Pörgölén, Csendlak helyet Rendek, Rót helyett Rótfalva, Szalonok-Üveghuta helyett Szalonokhuta, Szerdahely helyett Kőszegszerdahely, Vörösvágás helyett Ujvörösvágás.

— **Évi segély a vakok szombathelyi foglalkoztatója részére.** Ahból az alkalomból, hogy a Vakokat Gyámolitó Orsz. Egyesület Dunántuli Fiókegyletének elnöksége a foglalkoztató intézet tenntarthatása és tovább fejleszthetése érdekében segélynyujtás iránt kereste meg Dunántul összes városait és községeit, Tapolcza nagyközség képviselő testülete évi 50 koronát, Kőszeg szab. kir. város tanácsa évi 25 koronát szavazott meg a nevezett intézmény segélyezésére. A nevezett képviselő testület, illetve tanács fennkelt gondolkozásu, humánus érzületü mélyen tisztelt tagjainak az egylet nevében a gondnokság ez uton is a leghálásabb köszönetét nyilvánitja, nagylelkü áldozatkészségéért. Az egyesület vezetősége ez uton is tisztelettel kéri fel a községek mélyen tisztelt elöljáróit, legyenek szivesek e nemes példát követve, anyagi körülményeikhez mérten Dunántul vakjainak megmentésén munkálkodó egylet áldásos törekvéseit jóakaró támogatásban részesiteni.

— **Terzene.** A kőszegi zenekar szeptember hó 30-án délután 3 órakor a Lenner kávéház előtt terzenét tart.

* **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési és halálozási eseteket jegyezték be:

Születés.

Szept. 20-án: Lang Arnold és neje szül. Molnár Julia fia Lajos r. k.

Szept. 23-án: Esztuer János és neje szül. Szafenauer Rozina leánya Tezéz, evang.

Szept 27-én: Csillag Béla és neje szül. Weisz Berta leánya Böske, izr.

Halálozás.

Szept. 23-án: Nabicht Alajos 82 éves, róm. kath. aggkor.

Szept. 26-án: Szalay Ferenczné, 58 éves r. k., agydaganat.

Szept. 26-án: Fuchs Mihályné, 63 éves, r. k., szivbaj.

Kossuth rumnak nincsen párja,
Magyar issza, magyar gyártja.
Eredeti 1 literes, ½ és ¼ literes palackokban kizárólag kapható Kőszegen Unger József urnál.

Irodalom és művészet.

(*) **A Magyar Hirlap uj korszaka.** Az egész sajtó osztatlan és szinte páratlan rokonszenvvel fogalta azt a változást, ami a Magyar Hirlap életében most uj korszakot jelent. Márkus Miksa azzal, hogy nemcsak szerkesztője maradt, hanem tulajdonosa is lett a lapnak, csak gazdagodott abboli erejében, hogy teljes önállósággal és függetlenséggel szolgálja a nagyközönség érdekeit s mindazt, ami hazafias, nemzeti igaz ügy. Irányelvében, lényegében, tiszta és értékes törekvéseiben természetesen a régi maradt a Magyar Hirlap. Ez a hazafiság talizmánja. A magyar érdekek vezetik minden küzdelmében. Am az uj korszak üditő, erősitő hatása a lelkesedés uj forrásait nyitja meg mindazok számára, akik az uj tulajdonost, a jól ismert és nagyrabecsült régi szerkesztőt odaadó lelkes munkájukkal támogatják. A Magyar Hirlap a magyar nemzet biztos és állandó boldogulását az egészséges demokratizmus fejlesztésében s erősitésében látja: ezért harczol tehát. Mint érdekes, tartalmas, változatos, rovatokban gazdag, kitünően értesült lap: párját ritkitja a Magyar Hirlap. Munkatársai elsőrangu irók és hirlapirók. A napiesemények legérdekesebbjeiről szinte hihetetlen gyorsasággal közöl illusztrációkat a Magyar Hirlap. Szerkesztői üzeneteiben minden előfizetőjének rendelkezésére áll felvilágositással s tanácsesal. Aki a Magyar Hirlapra előfizet, az minden hónapban teljesen ingyen kap egy pompás, érdekes regénykötetet. De a jövő 1907. évben uj, nagyszerü meglepetést készit elő a Magyar Hirlap az előfizetőinek. A lap szerkesztősége és kiadóhivatala november elsejétől kezdve V., Báthory-utcza 3. Addig V., Honvéd-utcza 10. Előfizetési árak: Egész évre 28 K, félévre 14 K, negyedévre 7 K, Egy hónapra K 2.40.

(*) **Felkérés előfizetésre.** A legtöbb gondot rendszerint az okozza a mulatságrendezőknek, hogy nem tudják: mivel füszerezzék társas összejöveteleiket, tánczmulatságaikat, vagy estélyeiket. Mit adjunk? Ez a kérdések kérdése minden mulatság előtt. Igazolják ezen tényt azok a levelek is, melyekkel ismerőseim, barátaim nap-nap után elhalmoznak s amelyekben egyes alkalmakra irt, a részben már előadott dolgozataimnak átengedését kérik. Esen kivánalmaknak eleget tenni és a mulatságrendezők nehéz feladatán könnyiteni lesz hivatva a „Farsang“ cz. alatt még az idén megjelenő tréfás jelenetek, bohóságok, vigjátékok, humoristikus felolvasások, szatirák, paródiák és tréfás meghivók gyüjteménye. A nagy negyedrét alakban megjelenő könyv tartalmából kiemelem a következőket: 1. A klasikus csavargó. (Jelenet 3 szereplővel.) 2. A főpróba. (Jelenet 2 szereplővel.) 3. A tanu. (Jelenet 3 szereplővel.) 4. A kakadu. (Hebegő magánjelenet.) 5. A csodagyermek. (Jelenet 2 szereplővel.) 6. A drotostót. (Magánjelenet.) 7. A póruljárt szerelmes, vagy a zsákba bujtatott kérő. (Némajáték 5 szereplővel.) 8. A százesztendős jövendőmondó. (Magánjelenet.) 9. Itt egy lakás kiadó, vagy a rászedett házitur. (Bohóság 3 szereplővel.) 10. Az esernyő. (Magánjelenet.) 11. A két Kohn. (Törvényszéki jelenet 4 szereplővel.) 12. A kétpuputeve szállodában vagy két ferj egy feleség nem. (Bohóság 3 szereplővel.) 13. A leleplezett spiritismus. 14. Szeget szeggel. (Bohóság 4 szereplővel.) 15. A harmadik pofon. (Vigjáték 5 szereplővel.) 16. A mi Jainink. (Vigjáték 6 szereplővel.) 17. Karnevál. 18. Az ember és az élet. 19. A szerelom és a viz. 20. Egy borzasztó rablógyilkosság. 21. Egy hires doktor. 22. Egy borzasztó találmány. 23. Az én első szerelmem. 24. A fogadott prókátor. 25. Makr Peti szerelme. 26. Farsangi história stb. humoristikus felolvasások. Végül mintegy 14—15 szavalásra alkalmas humoros költeményt és 8—10 tréfás meghivót fog tartalmazni a „Farsang“. Előfizetési ára 3 K, — bolti ára 4 K lesz. Előfizetéseket legkésőbb október végéig fogadok el, azután már csak bolti árban lesz kapható a könyv. Csajági Bernát tanitó, Kula, Bács-Bodrogmegye.

Gabriel Kenyon.

Angol regény. Irta: Christie Murray.

„Erdekes könyvtár“-ból (37)

— Végre is, folytatta Gábriel, ki lassanként ugyszólván beleszokott az uj helyzetbe, — Helén már maholnap tizennyolc éves. S nem éppen hallatlan dolog, hogy ily koru leánynak kérői legyenek.

— Éppen nem hallatlan, erősitette ő lordsága.

— Hogy még jobban megértsük egymást, szólt Gabriel némi szünet után, — azt óhajtja-e, hogy beszéljek az unokahugommal?

— Roppantul lekötelezne, mr. Kenyon, ha megtenné, szólt ő lordsága s fölállott.

— Nem marad itt uzsonnára? kérdezte Gabriel.

— Nem, felelt ő lordsága ünnepélyesen, — ma nem . . . Csak azért jöttem át, hogy . . .

— Akkor hát majd beszélek a hugommal, szólt Gabriel nyájasan, — s közlöm vele az ön hizelgő ajánlatát.

— Bagleigh sietve távozott, s a kapun kilovagolva Dougasszal találkozott, ki a szokottnál nagyobb szivességgel köszöntötte. O lordsága szemben, kit éppen a fiatal ügyvéd ittléte ösztönzött erre az elhamarkodott lépésre, nem volt hajlandó magáévá tenni a közeledési kisérletet, s mogorva fejbiccentéssel köszöntött vissza.

Gabriel estig nem talált alkalmat arra, hogy unokahugával a lord Bagleigh ajánlatát közölhesse.

Az egész napot avval töltötte, hogy ezen a tárgyon gondolkozott, még pedig főkép csak abból a szempontból, mely az ő személyét érdekelte.

Jellemző volt az emberre és agyafurt okoskodására nézve, hogy minél izgatottabbá, lázasabbá, betegebbé lett lelkiismerete, ő maga annál hajlandóbb volt azt egészségesnek tekinteni. És most, lord Bagleigh ajánlatával szemben nagy lelkiismeretességgel kezdte fontolgatni, vajjon ez az előre nem látott körülmény javára válik-e neki magának.

Az ebéd végeztével, mikor a cselédek visszavonultak, Gabriel együtt maradt unokahugával és vendégükkel.

— Nem szivná-e ma este a szivarját egyedül, Douglas? mondta a háziur. — Nekem dolgom lesz egy tél órára.

A fiatal ember a nyitott üvegajtón kiment a kertbe s ott sétálgatott a lágy esti levegőn, Helénről gondolkozva s megfeledkezve az ajka közt tartott szivarról, melyet meg sem gyujtott.

— Kedvesem, szólt Gabriel, kezét Helén vállára téve, — beszélni óhajtanék veled.

— Modorában volt valami szokatlan komolyság, mely feltünt a leánynak. Figyelmesen nézett unokabátyjára. — A bevezetés és az a komolyság, a melylyel elmondva volt, fölköltötte érdeklődését. Sőt meg is volt kissé döbbenve.

— Pár hét mulva betöltöd a tizennyolcadik évedet, kedvesem, szólt Gabriel. — Ma reggel látogatásom volt. Tiszteletreméltó fiatal barátom, lord Bagleigh volt nálam.

Helén idegesen vette szét a kezét, de azután ismét ölébe ejtette.

— Lord Bagleigh, folytatta Gabriel, egyre föl-alá járkálva, — kivételes állásnak örvendő fiatalember. Gondtalan külszine alatt csodálatraméltó tulajdonokat, meleg szivet és jóságot rejteget . . .

Helén hirtelen elhalványodott s kezei szorosabban kulcsolódtak össze.

— Lord Bagleigh ma reggeli látogatásának a célja, folytatta Gabriel, — az volt, hogy forma szerint megkérje tőlem kezedet.

— Nagyon le vagyok kötelezve lord Bagleigh iránt, felelt Helén, — de kérje meg, hogy ezt a tárgyat sohase hozza többé szóba.

— De édesem, kezdte Gabriel, egyik kezét előrehuzva s a leány kezét megfogva, — fontold meg . . .

— Itt nincs megfontolni való, válaszolt Helén. — Sohasem gondolhatnék arra, hogy lord Bagleighhez nőül menjek.

— Kedvesem, ezt a dolgot nem szabad gyermekes szemmel tekintened, szólt Gabriel.

— Lord Bagleigh olyan fiatal ember vetette ellene Helén, — aki nagyon alkalmas arra, hogy . . . nevessen rajta az ember.

A párbeszéd ezzel véget ért s Helén visszavonult szobájába, melynek világos ablakából át lehetett tekinteni az egész parkot. — Az ablakhoz állva, Douglast még folyvást ott látta sétálgatni a pázsiton. Egyszerre csak a fiatal embee sugárzó arccal pillantott föl, mintha ösztönszerüen érezte volna meg a leány jelenlétét.

— Jó éjszakát, mr. Douglas, szólt Helén, fejével intve az ablakból.

— Jó éjszakát, miss Kenyon, felelt a fiatal ember, kalapot emelve s föltekintve hozzá.

Epp ebben a pillanatban ért vissza az ebédlőbe Gabriel s most ragadta meg figyelmét legelőször az a körülmény, hogy az ő vendége fiatal ember, unokahuga eladó leány, maga pedig vigyázatlan gyám.

(Folytatása következik.)

Házeladás.

Kőszegen a Főtéren egy emeletes jókarban levő ház eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Bécsujhelyi frankfurti nagy 1 pár 20 fill.
„ „ kis „ „ 10 „
„ füstölt kalbász „ „ 20 „
„ Cervelat „ „ „ 10 „
valamint különféle felvágott mindig frissen kapható
Waisbecker Ede utóda **Schaar Józsefnél** Kőszegen.

Ha köszvényben, reumában, ischiásban szenved,

vegyen egy üveg

Dr. Flesch-féle köszvényszeszt,

mely csúzt, köszvényt, reumát, kéz-, láb-, hát- és derékfájást, kezek és lábak gyengeségét, fájdalmakat és daganatokat biztosan gyógyit. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető. Kapható:

Dr. E. M. „Magyar korona" gyógyszertárában

Győr, Baross-ut 24. sz.

Másfél deciliteres üveg ára 2 kor. Huzamosabb használatra való „családi" üveg ára 5 kor. 3 kis, vagy 2 „családi" üveg rendelésénél már bérmentve, utánvéttel küldjük.

GYÓGY-COGNAC

KIZÁRÓLAG

BORBÓL-PÁROLT

ÁLLANDÓ VEGYI ELLENŐRZÉS ALATT

CAMIS & STOCK-PÁROLÓ-TELEPE

FIUME-BARCOLA.

Egy üveg 5 kor., fél üveg 2 kor. 60 fill.

Kapható Kőszegen

Jánosa Gyula-, Pollák Sándor- és Schaar Józsefnél.

Személy hitel!

Kezes és kezes nélkül katonatisztek-, papok-, lelkészek-, udvari-, állami, megyei- és magántisztviselők tanitók, kereskedők, iparosok, nyugdijjogosult hölgyek, kereskedelmi alkalmazottak és magánosoknak ¼ 25 évig terjedő időre heti, havi ½—% és egész évi tőkekamat törlesztéssel.

Különlegesség: A páris-bécsi enquéte értelmében tőkésitjük a jövedelmet.

4%! 4%! 4%! 4%!

Jelzálog hitel

300 koronától feljebb I. II.. és III. helyre földek, városi és vidéki házak, nyaralók, gyárak, fürdő épületek, malmok, ásványviz és egyéb források és kőbanyákra, a becsérték ⅘ részéig.

Épitési hitel!

épitésfélben lévő ingatlanokra 2—3 részletben, oly arányban a mily arányban az épitkezés előre haladt!

Bank és magánadóságok convertálása!

Váltó- és tárczahitel! Viszleszámitolás és váltó csere kereskedőknek!

Készitünk tervezeteket különféle ujonnan alapitandó vállalatokról, valamint financirozzuk is ezeket. Elvállaljuk technikai és geologiai véleményezésekes hites szakértők által; foglalkozunk fennálló vállalatok részvénytársasággá való átalakitással.

Előnyösen! Solid alapon és gyorsan eszközöljük mindezen fenti müveleteket elsórangu belföldi és páris londoni intézetek által.

Elsórendü ajánlatok!

Kérjen prospectust!

Válaszbélyeg melléklendő!

Meller L. Egyed

V. Kohary-utca 19. **Budapest.**

A csákányi gőzfürész

(Szombathely—Fehring vonala mentén)

alant felsorolt fát ajánl:

Vágott, száras erdei fenyő épitfa:

2×3", 4×5", 5×6", 6×6", 6×7", 6×8" zoll.

Száraz épszegésü erdei fenydesska és padló:

⅝", ¼", ⅝", ⅝", ⅝" zoll.

Erdei fenyő lécz:

¼×⅝" zoll.

Esetleges megkeresések

Grassl, Schenk és társa czéghez Bécs X/I.

intézendők.

2367/906.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság közhire teszi, hogy **Haspel Antal** alsóramoczi lakos végrehajtatónak **Randweg Alajos** kőszeghalvi lakos végrehajtást szenvedő ellen 100 K. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén levő Kőszeg város és illetőleg Kőszeghalva község határában fekvő a kőszegi 1985. sz. tjkvben végren. szenvedett tulajdonául 1. 1—2. sor 3642. és 3690. hrsz. alatt felvett 18. házsz. ingatlanra 160 K. és a kőszegi 808. sz. tjkvben 1. 1—3. sorszám alatt felvett 3099. 3516. és 3402/a. hsz. birtokára 422 kor., valamint az ugyanott † 6. sorsz. alatt felvett 3451. hrsz. birtokára 266 kor. s a † 10. sorsz. alatt felvett 3427/a hrsz. ingatlanára 230 kor., végül a † 12. sorsz. alatt felvett 4471/b 2—2. hrsz. fekvőségere 1283 kor.-ban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1906. évi október hó 18. napjan d. e. 10 órakor

a kőszegi kir. járásbiróság telekkvi helyiségeiben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis — kor. készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyamnál számitott és az 1881. évi november hó 1. 3533 sz. alatt kelt ig. miniszter K. 5. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltási kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kőszegen a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság 1906. évi julius hó 28-án.

Halasz Ernö,
kir. albiró.

167/1906.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a kőszegi kir. járásbiróságnak 1906. évi Sp. I. 8/4. számu végzése következtében **Dr. Stür Lajos** kőszegi ügyvéd által képviselt **Rosenstingl Jakab** kőszegi lakos javára **Bertalanffy Imre** ez ideje locsmándi lakosok ellen 632 K 50 fill. s jár. erejéig 1906. évi marczius hó 9-én foganatositott biztositási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1092 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a felsőpulyai kir. járásbiróság 1906. évi V. 26/5. számu végzése folytán 421 K. 40 fill. hátralék tőkekövetelés, ennek 1906. évi augusztus 22. napjától járó 5% kamatai erejéig, Locsmándon leendő eszközlésére

1906. évi oktober hó 6-ik napjának d. e. 9 oraja

határidőül kitüzetik és annhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzüzetés mellett, a legtöbbet igérönek, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felfoglalták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Felsőpulya, 1906. évi szept. hó 23. napján.

Bründl Gyula,
kir. bir. végrehajtó.

Feigl Gyula

könyvnyomdász

Kőszegen, Várkör 81. sz.

Elvállal mindennemü nyomdász munkákat, kivánatra:

egyszerübb, vagy diszesebb

kiállitásban.

a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivatala a

„KŐSZEG ÉS VIDÉKE"

cimü lapnak, hol **hirdetések** a **legjutányosabb áron** felvétetnek.

Cserép-zsindely

hornyos-zsindely,

alag-csövek

iszapolt agyagból

bérmentve szállitva

minden állomásra.

Első Szombathelyi Gőztéglagyár.

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glasur" fénymáz 90 fill.

Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill.

Keil-féle szalmakalap-festék minden szinben.

Mindenkor kaphatók:

Unger József cég-nél

Kőszegen.

Szombathely: Kaiser Lajos.

Nyom. Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.